

62529

Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός για τη Δημιουργία
του Πολιτιστικού Χωριού Λέμπας

Εργαστήριο καλλιτεχνών

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

ΣΧΕΔΙΟ 1:

Γενικό Χωροταξικό Κλίμακα 1 : 500

Διαγράμματα πρότασης και σκεπτικού

Περιοχή Α: Νοτιοδυτική θέα κτιρίων

Περιοχή Β: Νοτιοδυτική θέα κτιρίων

ΣΧΕΔΙΟ 2:

Περιοχή Α: Κατόψεις Κλίμακα 1 : 200

Τομές Κλίμακα 1 : 200

Βόρειο-δυτική θέα

Εσωτερική θέα εργαστηρίων κεραμικής

Νότιο-δυτική θέα χώρου υποδοχής

ΣΧΕΔΙΟ 3:

Περιοχή Β: Κάτοψη Στάθμης +93.15 - +96.40 Κλίμακα 1 : 200

Τομή Α Κλίμακα 1 : 200

Νότια θέαση χώρων φιλοξενίας καλλιτεχνών

Εσωτερική θέα νότιο-ανατολικού εργαστηρίου καλλιτέχνη

Εξωτερική θέαση Βόρειο-δυτικά προς ημι-υπαίθριους χώρους και Εργαστήρια Καλλιτεχνών

ΣΧΕΔΙΟ 4:

Περιοχή Β: Κάτοψη Στάθμης +96.10 - +99.65 Κλίμακα 1 : 200

Κάτοψη Στάθμης +99.10 - +102.65 Κλίμακα 1 : 200

Τομές και Βόρειο-ανατολική όψη από δρόμο Κλίμακα 1 : 200

Θέαση νότιο ανατολικά προς ημί υπαίθριο χώρο καλλιτεχνών

Εσωτερικός χώρος εργαστηρίου

Νότια θέαση χώρου φιλοξενίας καλλιτεχνών

Συμβιωτικές Αντιθέσεις

Η Λέμπα παρουσιάζει ένα πολύπλευρο πολιτιστικό χώρο με ιδιαίτερες στρωματώσεις που φανερώνονται πρωτίστως στο τοπίο: τόσο από τα πολύτιμα **αρχαιολογικά ευρήματα** (από πέτρα ή πηλό) που ανασκάπτονται και βλέπουν το φως της ημέρας, όσο και από τα πολλαπλά αφημένα, εξ' ίσου πολύτιμα **σύγχρονα έργα τέχνης** (συχνά φτιαγμένα από τα ίδια ή και σύγχρονα ευτελή υλικά) που κείτονται στο τοπίο, τοποθετημένα εκεί εσκεμμένα από τους δημιουργούς τους και μέσα από την φιλοσοφία του Κυπριακού Κολέγιου Τέχνης (Cyprus College of Art) του Στας Παράσχου. Με το πέρασμα του χρόνου, η συνύπαρξη του Αρχαιολογικού Ερευνητικού Κέντρου του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου με το Κολέγιο Τέχνης μέσα στο ίδιο χωριό έχουν αφήσει τα αποτυπώματα των δραστηριοτήτων τους. Μια τρίτη σχέση δημιουργείται **μέσω της αρχέγονης σημασίας του πηλού** ως υλικό το οποίο δρασκειλίζει το χρόνο και συνενώνει εννοιολογικά την **αρχαιολογική δραστηριότητα και την κεραμική δημιουργία**.

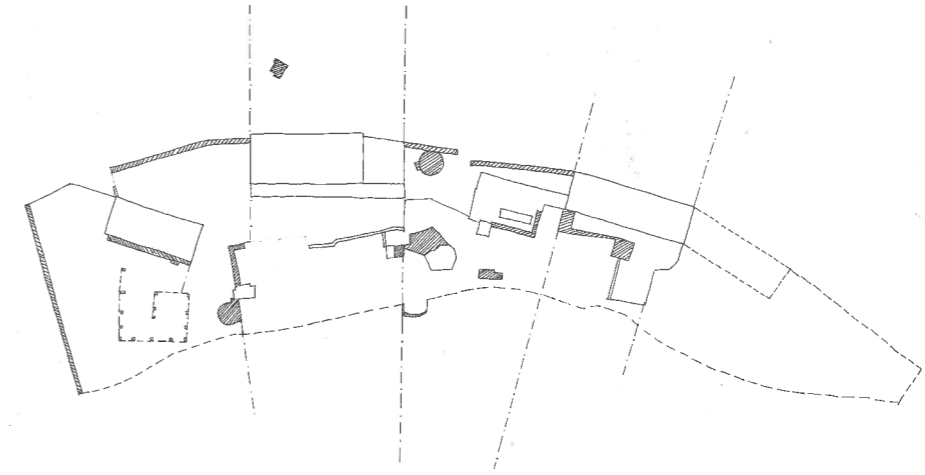

Ο αρχαιολογικός χώρος, η συγκεκριμένη Σχολή Τεχνών καθώς και τα εργαστήρια κεραμικής μπορούν να αναγνωσθούν ως **αντίθετες έλξεις** ή και **συμβιωτικές αντιθέσεις** στο ιδιαίτερο αλλά και το ευρύτερο τοπίο του χωριού. Φανερώνεται επίσης η συνύπαρξη μιας δυαδικής σχέσης - αυτή της **αποκάλυψης των πολύτιμων αρχαιολογικών ευρημάτων του παρελθόντος μαζί με την φαινομενική παράλληλη** προσμονή από τους καλλιτέχνες, τα έργα τους να αποτελέσουν τα **‘αρχαιολογικά ευρήματα’ του μέλλοντος**. Η μοναδική σχέση των υπαίθριων εκθεμάτων, συχνά από εύθραυστα υλικά, δημιουργεί μια σημαντική κατηγορία ενός ιδιαίτερου τοπίου που θα πρέπει να ενταχθεί και προστατευτεί, ώστε να αναδειχθεί η σημασία του ως μοναδικό πολιτιστικό αγαθό του τόπου.

Συσχετισμός περιβλεπτων χώρων - 1. Αρχαιολογικός χώρος, Γήπεδα Α και Β, βρύση, ποταμός και ξωκλήσι

Η πρόταση μας αρχίζει με την αξιοποίηση αξιόλογων στοιχείων που βρίσκονται διάσπαρτα στο χωριό ενδυναμώνοντας υφιστάμενες και νέες λειτουργίες ως επίσης τις αλληλοεξαρτώμενες μεταξύ τους σχέσεις, διαμορφώνοντας με τον τρόπο αυτό την ταυτότητα και την κοινωνική μορφή του έργου.

Περιοχή Β : Υφιστάμενα ένθετα στοιχεία διαβάθμισης στο τοπίο

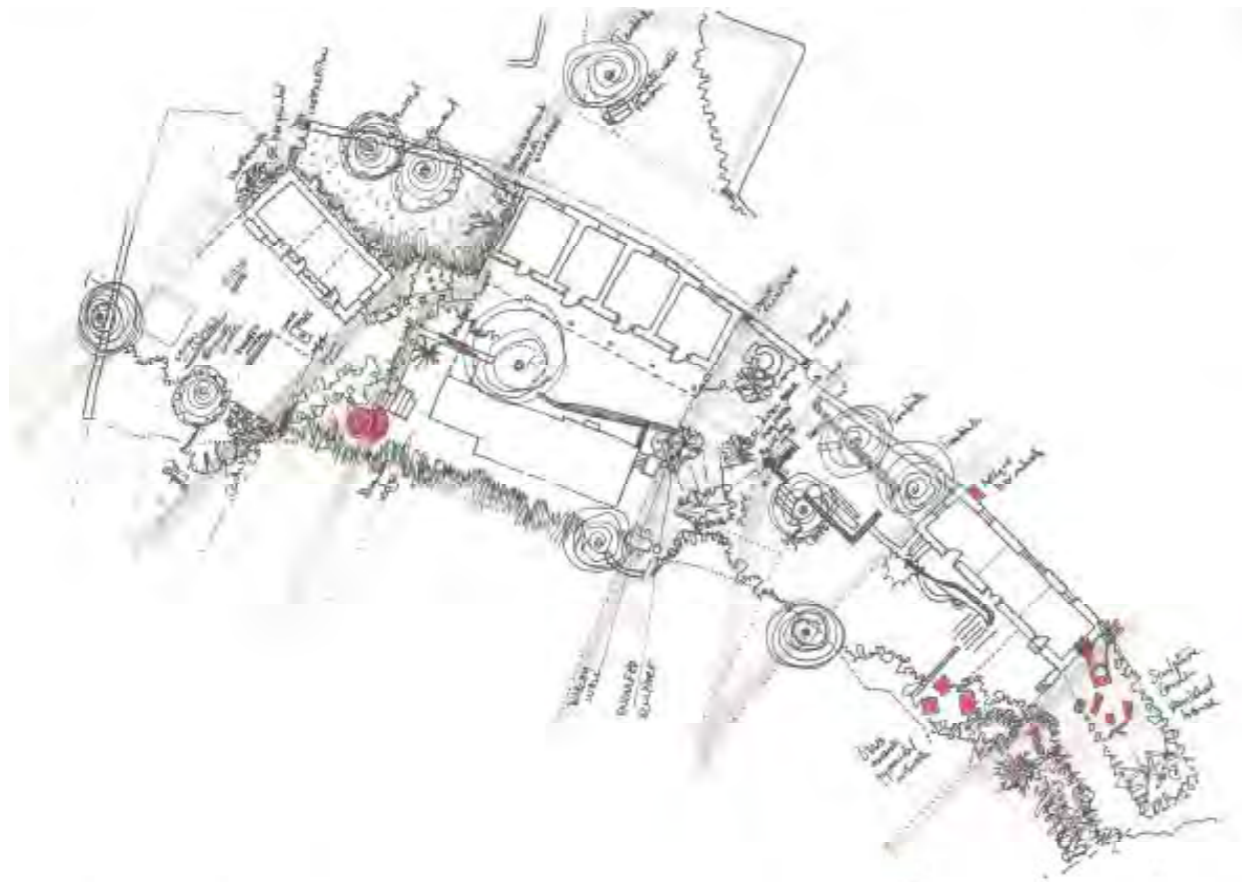
Αρχιτεκτονική Συμβίωσης- Συνύπαρξης, Μεταμόρφωσης – Μετασχηματισμού

Οι κύριες κατευθύνσεις για το σχεδιασμό του πολιτιστικού χωριού Λέμπας διαμορφώθηκαν σε σχέση με τις πιο πάνω έννοιες, **με αναμόρφωση των υφιστάμενων μόνιμων και προσωρινών χρήσεων, χώρων και εμπειριών και την προσθήκη νέων στοιχείων και λειτουργιών.**

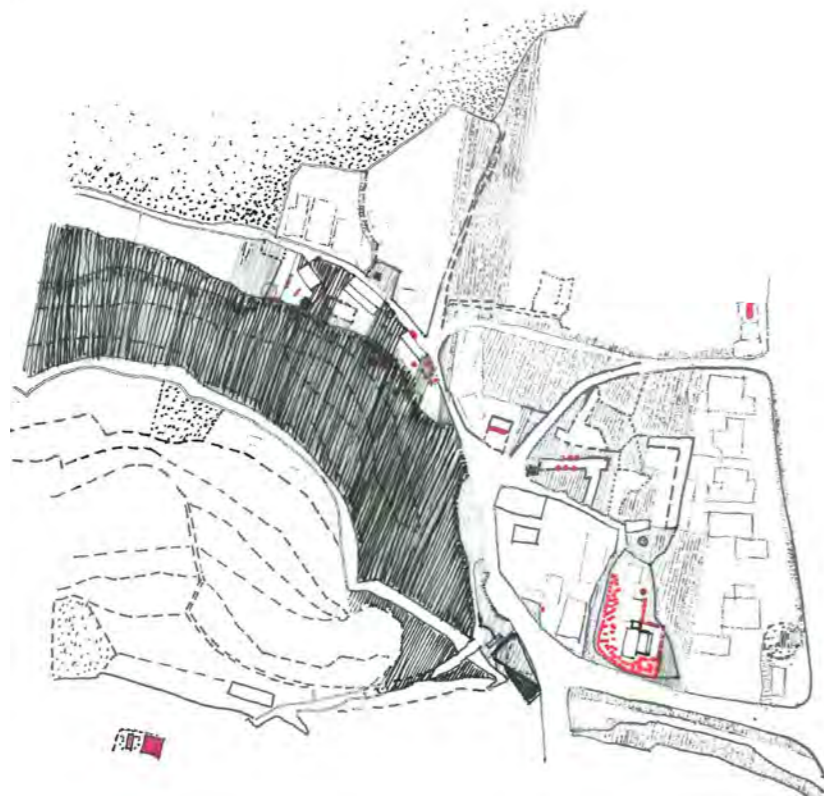
Πρωταρχικός μας στόχος υπήρξε ο σχεδιασμός ενός συμπλέγματος χώρων με έντονα τα στοιχεία της αναγνώρισης-ανάγνωσης χωρικών σχέσεων και την προβολή τους μέσω κατασκευών με διαφορετικές πυκνότητες, διαφάνειες, υλικά και υφές. Η διαστρωμάτωση αλληπάλληλων επιπέδων διαφανειών καθώς επίσης το τοπίο αποτελούν τα κύρια συνθετικά εργαλεία που διαπλέκονται και διαμορφώνουν χωρικές σχέσεις.

Φυσική, Οικοδομική και Κοινωνική Τοπογραφία

Η τοπογραφία μας υπέδειξε **ποικίλες υψομετρικές διαφορές**, οι οποίες μας φανερώνουν τη δυνατότητα για ανάπτυξη του εδάφους ούτως ώστε να είναι καθοριστικής σημασίας στην αρχιτεκτονική σύνθεση. Η πρόταση αναπαράγει και αναβαθμίζει τις στάθμες του υφιστάμενου εδάφους στο γήπεδο κοντά στον ποταμό, όπου **οι χώροι διαμονής των καλλιτεχνών** χωροθετούνται στην κάτω στάθμη φέρνοντας τους **σε άμεση επαφή με το φυσικό περιβάλλον. Τα εργαστήρια φιλοξενίας των καλλιτεχνών** αποτελούν συνέχεια του προαύλιου των υφιστάμενων κτιρίων στην άνω στάθμη επιτρέποντας **άμεση πρόσβαση σε αυτά από το δημόσιο δρόμο.** Το φυσικό έδαφος εισρέει στους χώρους του πολιτιστικού χωριού και τους εμπλουτίζει με τη διαδοχή υπαίθρων, ημι-υπαίθρων και κλειστών χώρων.

Περιοχή Β : Σχεδιαγραμματικές σχέσεις υφιστάμενου τοπίου, παραδοσιακών κτιρίων και αντικείμενα τέχνης - κατευθύνσεις θέασης προς ποταμό και θάλασσα

Σχέση έργων τέχνης με στεγανή τοπογραφία ποταμού (κάλυψη) και με μελλοντικό αρχαιολογικό χώρο (αποκάλυψη)

Αναγνωρίσαμε στην κλίμακα των δύο γηπέδων ως επίσης στην κλίμακα του χωριού το πράσινο, αντικείμενα, έργα τέχνης, λίθινα στοιχεία, όπως πετρόχτιστους τοίχους, κτιστά σκαλιά, και το μικρό θολωτό λουτρό με τοιχογραφίες, εφήμερες κατασκευές όπως κληματαριά και στέγαστρα, υφιστάμενα πλατωμάτα και άλλα σημεία αναφοράς μεγαλύτερης κλίμακας όπως την πλατεία, τους δρόμους, το πράσινο του ποταμού, τους αρχαιολογικούς χώρους.

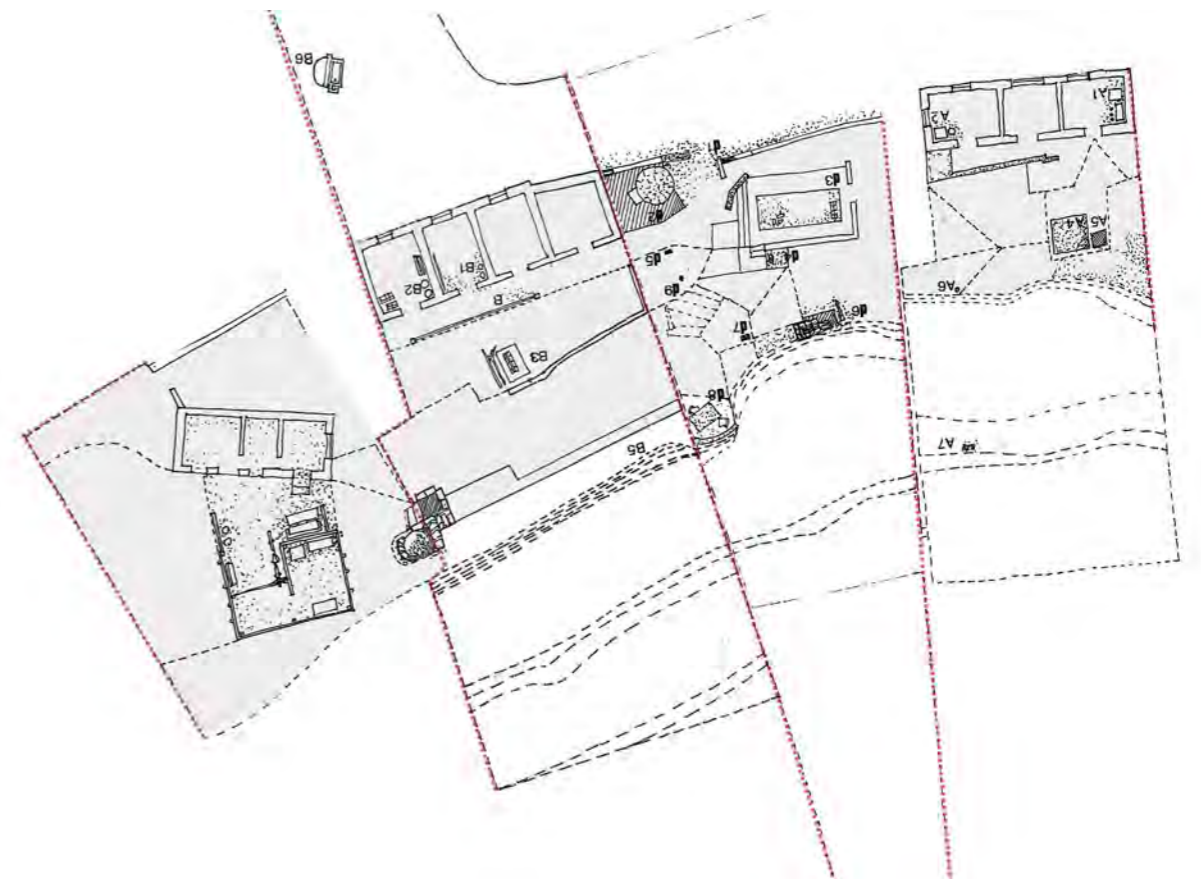
Μέσω μια κοινωνικής χαρτογράφησης αναγνωρίσαμε τον τρόπο **κατοίκησης /οικειοποίησης του χώρου με αλλητάλληλες χρήσεις**, όπως τη χρήση του τραπεζιού για φαγητό, πλύσιμο αρχαίων και στέγνωμα, την χρήση κληματαριάς, την μπουγάδα και την κατασκήνωση στην οροφή του κέντρου αρχαιολογίας. Έργα τέχνης, γλυπτά, καβαλέτα, ζωγραφίες σε επιφάνειες κτηρίων, μεταλλικά στέγαστρα και πανέλλα από καλαμωτές (όπου χρειάζεται σκιά) συνυπάρχουν με τα κτήρια, αρχαιολογικά θρύμματα και τα καθημερινά προσωπικά αντικείμενα των καλλιτεχνών χωρίς κάποια ιεραρχία.

Καθοριστική ήταν επίσης η αναγνώριση μιας **πρόθεσης ‘αποικισμού’ του τοπίου από τα έργα τέχνης τα οποία επεκτείνονται με αντίθετη φορά από αυτήν της βλάστησης**. Ενώ τα έργα τέχνης ανοίγουν ‘μονοπάτια’ και οπτικές φυγές με τις παρυφές του πρασίνου, η βλάστηση τείνει να δεισδύει γραμμικά από τις όχθες του ποταμού προς την ενδοχώρα, δημιουργώντας άκρη, φόντο ή και μάζα πρασίνου που αλλού διαπραγματεύεται με το χώρο ως αιχμή, αλλού ως διάτρητο φίλτρο.

Λειτουργική Διάθρωση – Γεωμετρία

Στο γήπεδο κοντά στην πλατεία οι χώροι του **Κέντρου Εικαστικής Εκπαίδευσης** και τα δωμάτια διαμονής των μαθητών και των καθηγητών Μέσης Εκπαίδευσης χωροθετούνται σε μια **επιμήκη μονώροφη /διώροφη πτέρυγα** η οποία συνδιαλλάσσεται διακριτικά με τα δύο υφιστάμενα πέτρινα κτίρια, το πράσινο και τα γλυπτά του τοίχου της Λέμπας.

Στο γήπεδο κοντά στον ποταμό η χωροθέτηση των χώρων έγινε με βάση τους φυσικούς άξονες, τις κύριες κατευθύνσεις που διέπουν το γήπεδο και τη θέση των παραδοσιακών κτιρίων. **Τα εργαστήρια** χωροθετούνται **ως ελεύθερα κουτιά πάνω από τους χώρους διαμονής των καλλιτεχνών** και κοντά στο δημόσιο δρόμο του χωριού, επιτρέποντας την χρήση τους από καλλιτέχνες (artists in residence) και τη **δυνατότητα μετατροπής τους σε εκθεσιακούς χώρους**. Διάτρητα πανέλλα μεταξύ των εργαστηρίων και των παραδοσιακών κτιρίων παρέχουν αφενός την απαιτούμενη ηλιοπροστάσια στους ημι-υπαίθριους χώρους και επιτυγχάνουν αφετέρου την **μεταμόρφωση του εξωτερικού χώρου από συνεχή δημόσιο χώρο σε μικρά αυτόνομα συμπλέγματα λειτουργιών**.

Περιοχή Β : Σχεδιαγραμματικές σχέσεις υφιστάμενου τοπίου, παραδοσιακών κτιρίων και αντικείμενα τέχνης - κατευθύνσεις θέασης προς ποταμό και θάλασσα

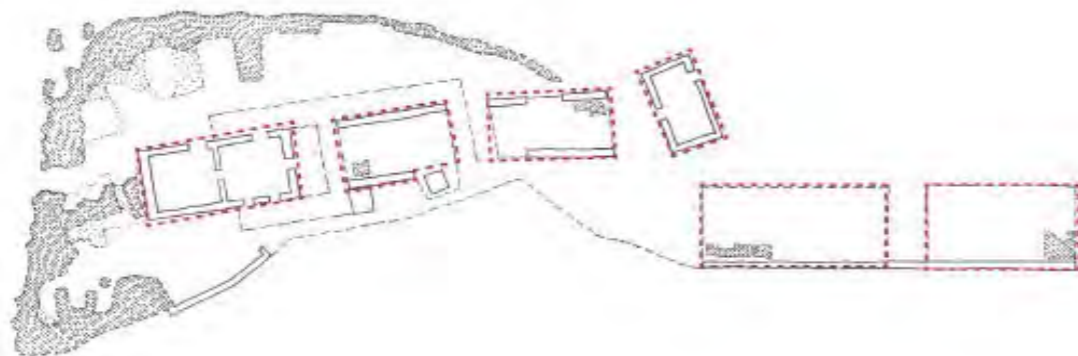
Σπονδυλική Στήλη της σύνθεσης

Στην ιεράρχηση των στοιχείων που οργανώνουν το χώρο και στα δύο γήπεδα, πρωτεύουσα σημασία αποκτά η **ξύλινη κατασκευή/πέργολα η οποία οργανώνει και συσχετίζει παραδοσιακές και νέες κατασκευές σε ένα καθοριστικό σύνολο**. Δημιουργεί ένα συνεχή διάλογο μεταξύ των υφιστάμενων παραδοσιακών κτηρίων και των προτεινόμενων χώρων, ενώνοντας υπαίθρια πλατώματα με τους βασικούς χώρους του κτιριολογικού προγράμματος. Η **διαφορετική πυκνότητα της κατασκευής** προβάλλει και συνδέει τα κουτιά που περικλείουν τους χώρους διαμονής και εργασίας των καλλιτεχνών ως επίσης τις πορείες μαθητών, καλλιτεχνών και επισκεπτών. Η χρονογραφία κίνησης, στάσης και εργασίας με **σκηνικό τα γλυπτά και τα μεγάλα δέντρα** προβάλλεται και πλαισιώνεται στις όψεις των κτιρίων μέσω της **διαφάνειας και της διαμπερότητας τους**.

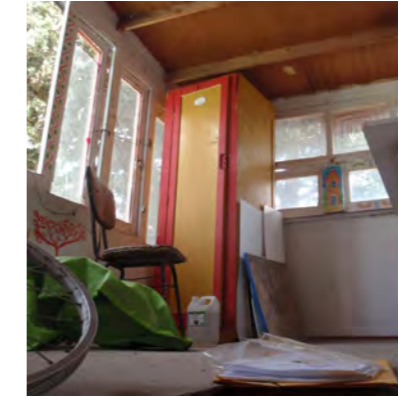
Διατήρηση παραδοσιακών οικοδομών

Κατά τη διατήρηση και αποκατάσταση των παραδοσιακών οικοδομών, διατηρούνται τα πέτρινα κελύφη μαζί με τις τυπολογίες των ανοιγμάτων και τις απολήξεις των στεγών τους. Η συμπλήρωση τους με σύγχρονες και λιτές κατασκευές και η αποφυγή μουσειακού χαρακτήρα επεμβάσεων ήταν καθοριστικά για την σύνταξη της πρότασης. Παραδοσιακές και σύγχρονες κατασκευές παραμένουν αυτόνομα αντικείμενα σε ένα ενιαίο σύνολο. Οι νέες κατασκευές κοντά στα παραδοσιακά κτίρια δανείζονται την κλίμακα τους από αυτά. Η αυτονομία τους εκφράζεται από τον σαφή ορισμό του όγκου τους και την αφαιρετική σύνδεση τους, που γίνεται πάντα μέσω υαλοστάσια, ξύλινες η/ και μεταλλικές επιφάνειες, κήπους/αίθρια.

Περιοχή Α : Διείσδυση πρασίνου - αίθρια / κήποι και κλίμακα χωροθέτησης παραδοσιακών με νέων οικοδομών

Προτείνεται επίσης η διατήρηση στη θέση τους, των δύο μικρών κατασκευών του Κολεγίου Τέχνης - το μικρό στούντιο ζωγραφικής ('Amy's Bizarrr bazarr') και η θολωτή πέτρινη κατασκευή με τοιχογραφίες ως εκθέματα που αποτελούν σημεία έκπληξης αλλά και στίξης μεταξύ των παραδοσιακών και νέων οικοδομών.

Προσπελάσεις – Διαδρομές

Η **πορεία περιδιάβασης** μέσα από το πολιτιστικό χωριό συνδέει τους προτεινόμενους χώρους με κύρια σημεία αναφοράς του χωριού όπως την πλατεία, τον τοίχο της Λεμπας, την φυσική ομορφιά(προτεινόμενο πάρκο) και τον αρχαιολογικό χώρο (προς ανασκαφή). Η πορεία διαμορφώθηκε έχοντας ως αναφορά το δρόμο του χωριού, όπου **τα όρια μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού αναιρούνται** και οι χρήσεις δεν διαχωρίζονται αυστηρά στα όρια της οικοδομής, αλλά αλληλεπιδρούν η μια στην άλλη δημιουργώντας ένα αμάλγαμα εμπειριών.

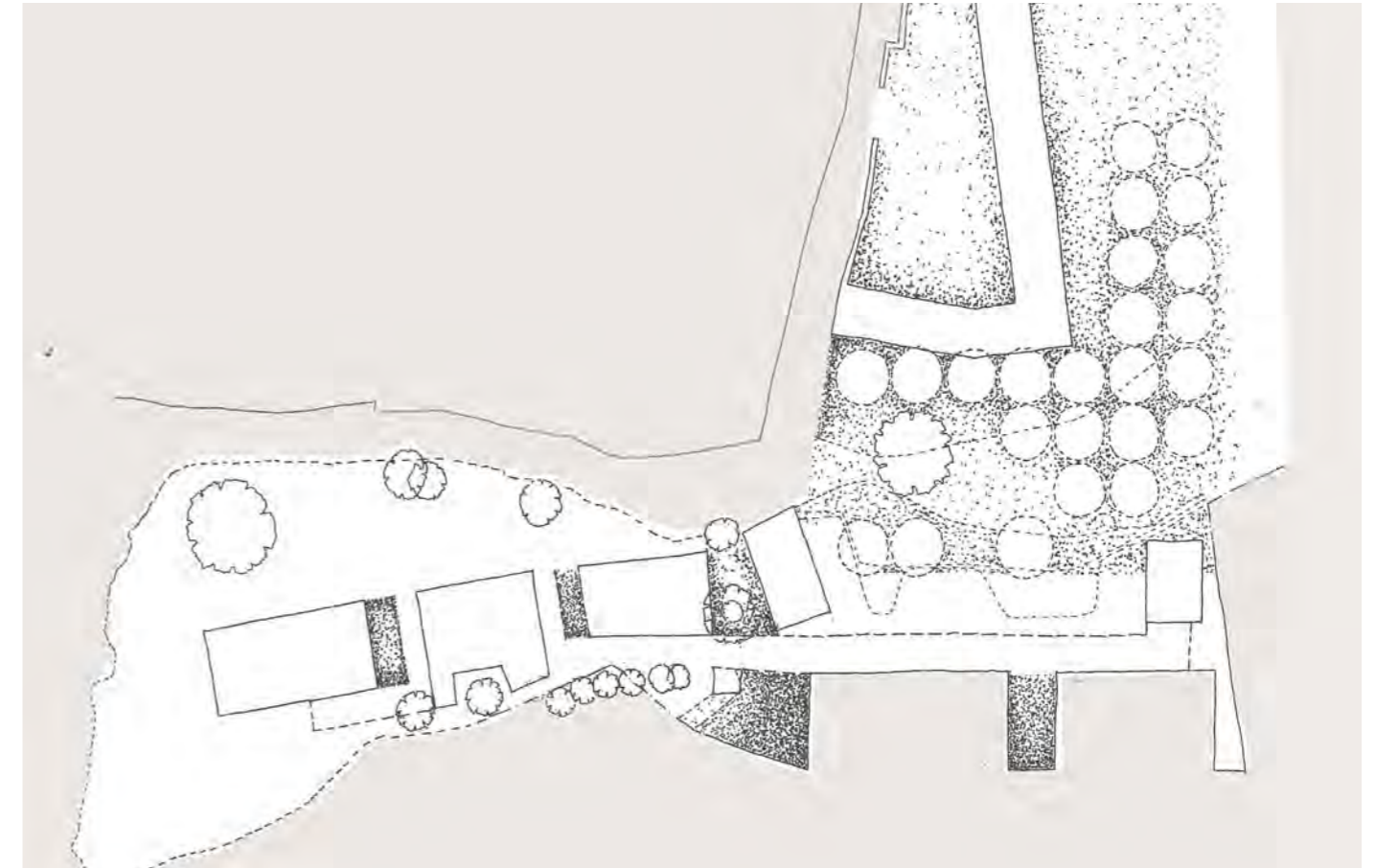

Περιοχή Β: Διαβάθμιση κίνησης: Σχέση δημόσιου χώρου και 'ραχοκοκαλιάς' (μονοπάτι κίνησης με πέργολα)

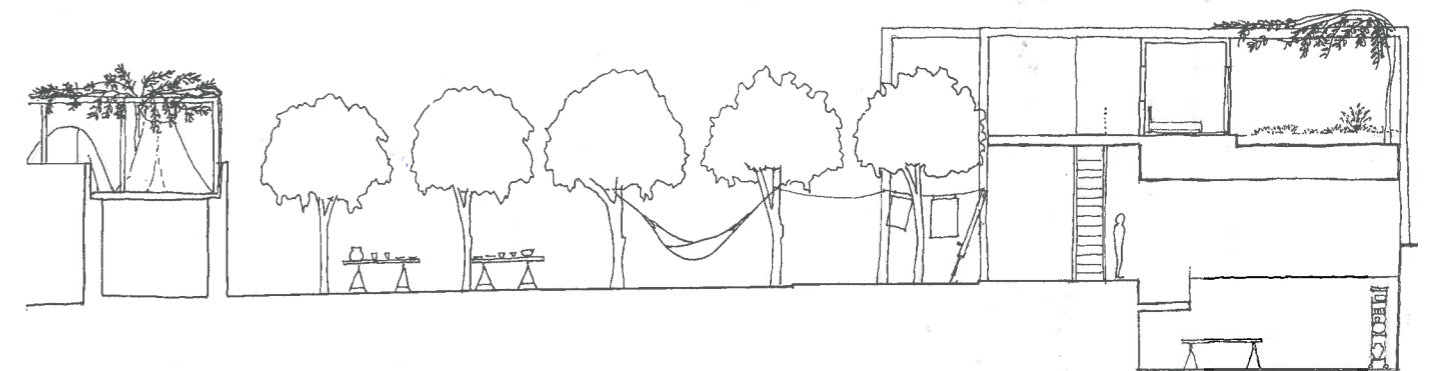
Ο επισκέπτης μπορεί να αρχίσει την πορεία του από την πλατεία της Λέμπας και ακολούθως αφού διέλθει του 'τόιχου της Λεμπας' να επισκεφθεί το Κέντρο Εικαστικής Εκπαίδευσης. Ο χώρος υποδοχής του κέντρου αποτελεί την **μετάβαση από τον υφιστάμενο χώρο με τα γλυπτά του Στάς Παράσχου στο εσωτερικό του κτιρίου και τα εργαστήρια ζωγραφικής και κεραμικής.** Είναι ο πυρήνας που συνδέει όλους τους επί μέρους χώρους της αρχιτεκτονικής σύνθεσης, με έντονα τα στοιχεία της διαμπερότητας και της διαδοχής κλειστών, ημι-υπαίθριων χώρων, αίθριων/ κήπων, πλατωμάτων και χώρων πρασίνου.

Η πορεία καταλήγει σε ένα νέο υπαίθριο χώρο όπου φυτεύονται γεωμετρικά διατεταγμένα δέντρα με τα οποία δημιουργείται ένας **νέος δημόσιος χώρος μεταξύ του Κέντρου Εικαστικής Εκπαίδευσης και του Αρχαιολογικού κέντρου.** Ο χώρος αυτός διαμορφώνεται ως ένα νέο περιβάλλον και μπορεί να φιλοξενήσει μικρά καθημερινά γεγονότα ή περιστασιακές υπαίθριες εκδηλώσεις.

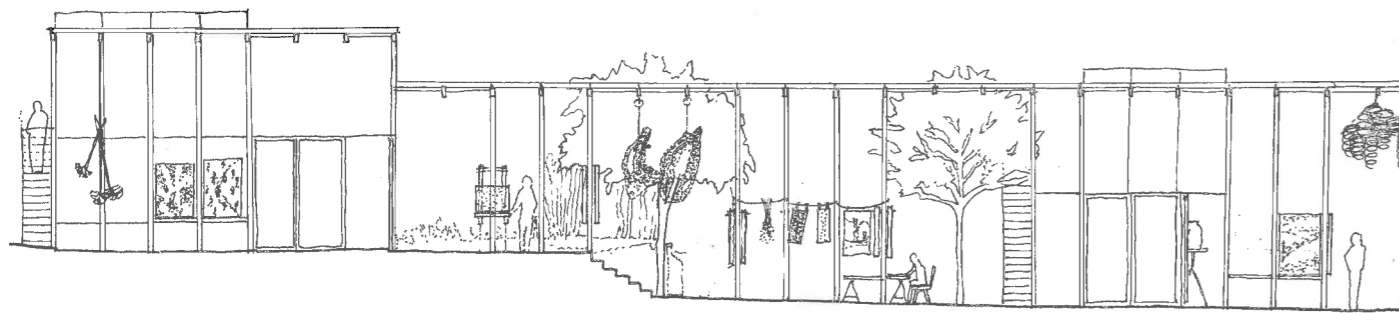
Περιοχή Α : Διείσδυση πρασίνου - αίθρια / κήποι και κλίμακα χωροθέτησης παραδοσιακών με νέων οικοδομών

Περιοχή Α: Διαγραμματική τομή/ σκαρίφημα: συσχέτιση του Αρχαιολογικού Ερευνητικού με το Κέντρο Εικαστικής Εκπαίδευσης μέσα από 'περιβόλι'

Τα εργαστήρια των καλλιτεχνών και οι ημι-υπάθριοι χώροι τους στο γήπεδο δίπλα από τον ποταμό αποτελεί μια νέα στάση για τον επισκέπτη όπου μέσα από διαδοχικά πλατώματα με θέα το πράσινο και τη θάλασσα μπορεί να γνωρίσει τα έργα τέχνης στον χώρο εργασίας και διαμονής των καλλιτεχνών. Η πορεία έχει μια **έντονη βιωματική πρόσληψη και ανάγνωση των υλικών ως επίσης των μοναδικών χαρακτηριστικών του τοπίου, της εργασίας και της καθημερινότητας των καλλιτεχνών**. Η πρόταση εισηγείται την συνέχιση της πορείας προς τον υπό ανασκαφή αρχαιολογικό χώρο μέσα από ένα μικρό προτεινόμενο πλάτωμα στο χώρο της βρύσης.

Η πορεία ως ένας νέος κοινωνός χώρος δεν ενώνει απλά χώρους αλλά τους φορτίζει, αναδιπλώνοντας την κίνηση ταυτόχρονα σε τομή και κάτοψη. Η πορεία αποτελεί σε κάθε περίπτωση μια επέκταση του εργαστηρίου των καλλιτεχνών, μια μεγάλη σκαλωσιά, την οποία οι καλλιτέχνες συνεχώς οικειοποιούνται.

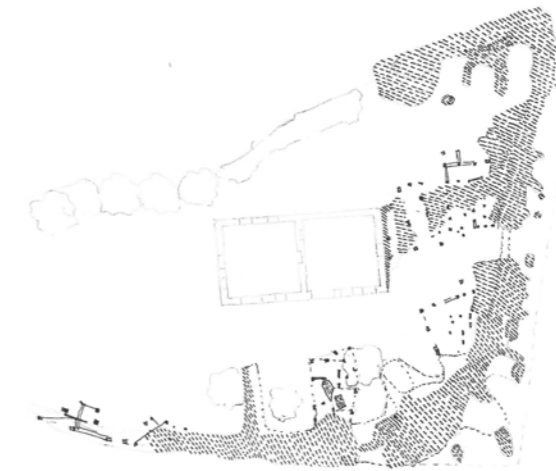
Περιοχή Β: Διαγραμματική τομή/ σκαρίφημα: οικειοποίηση του χώρου με αλληπάλληλες χρήσεις

Θέαση Νοτιοανατολικά προς ημιυπαίθριο χώρο καλλιτεχνών

Εξελικτικές χρήσεις – Περιβάλλοντα με νέες εμπειρίες

Η γλυπτική στον τοίχο της Λεμπας μας απεκάλυψε ένα σύστημα σύνθεσης αντικειμένων της καθημερινότητας αλλά και γλυπτών τα οποία δημιουργούν ένα συνεχώς **μεταβαλλόμενο τοπίο**, ένα ζωντανό έργο τέχνης που εξελίσσεται συνεχώς στον χρόνο.

Τοίχος της Λεμπας- κατοψη

Ο χαρακτήρας του εφήμερου (μη μόνιμου), ένα πολύ σημαντικό χαρακτηριστικό του κέντρου, κυριαρχεί και στην πρόταση μας. Οι καλλιτέχνες μαζί με τους φορείς μπορούν να εξελίσσουν την υποδομή της κατασκευής στην βάση της αρχής που εξελίσσεται ο τοίχος της Λεμπας, μέσω μιας **διαδικασίας πρόσθεσης και εναλλαγής με γλυπτά και έργα τέχνης αλλά και αντικείμενα από την καθημερινότητά τους**.

Η προτεινόμενη ξύλινη κατασκευή που συνδέει τις επί μέρους υφιστάμενες και τις νέες κατασκευές στα δύο τεμάχια λειτουργεί ως ένα **μεταβαλλόμενο κέλυφος**, ένας τρισδιάστατος καμβάς στον οποίο οι χρήστες του χώρου θα μπορούν να επεμβαίνουν και να εξελίσσουν ανάλογα με τις χρηστικές τους ανάγκες αλλά και τις καλλιτεχνικές τους αναζητήσεις. Η κατασκευή (πορεία) σε πρώτη φάση λειτουργεί σαν στέγαστρο, **μια σκαλωσιά που επιτρέπει στους καλλιτέχνες να οικειοποιηθούν τον χώρο/ κίνηση με πολλαπλούς τρόπους χρήσης και κατοίκησης**. Είναι ένα μεγάλο ημι-υπαίθριο εργαστήριο το οποίο οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν για τις μεγάλες τους κατασκευές, για να στεγνώνουν τα έργα τους, να εκθέτουν τα γλυπτά τους και τα έργα τέχνης τους. Ένα ευέλικτο σύστημα που επιτρέπει μετατροπές, προσθήκες και αφαιρέσεις ακριβώς όπως την λογική της τέχνης του Στάς Παράσχου και το οποίο οι καλλιτέχνες μετατρέπουν με την πάροδο του χρόνου σηματοδοτώντας τον ξεχωριστό χαρακτήρα της σχολής .

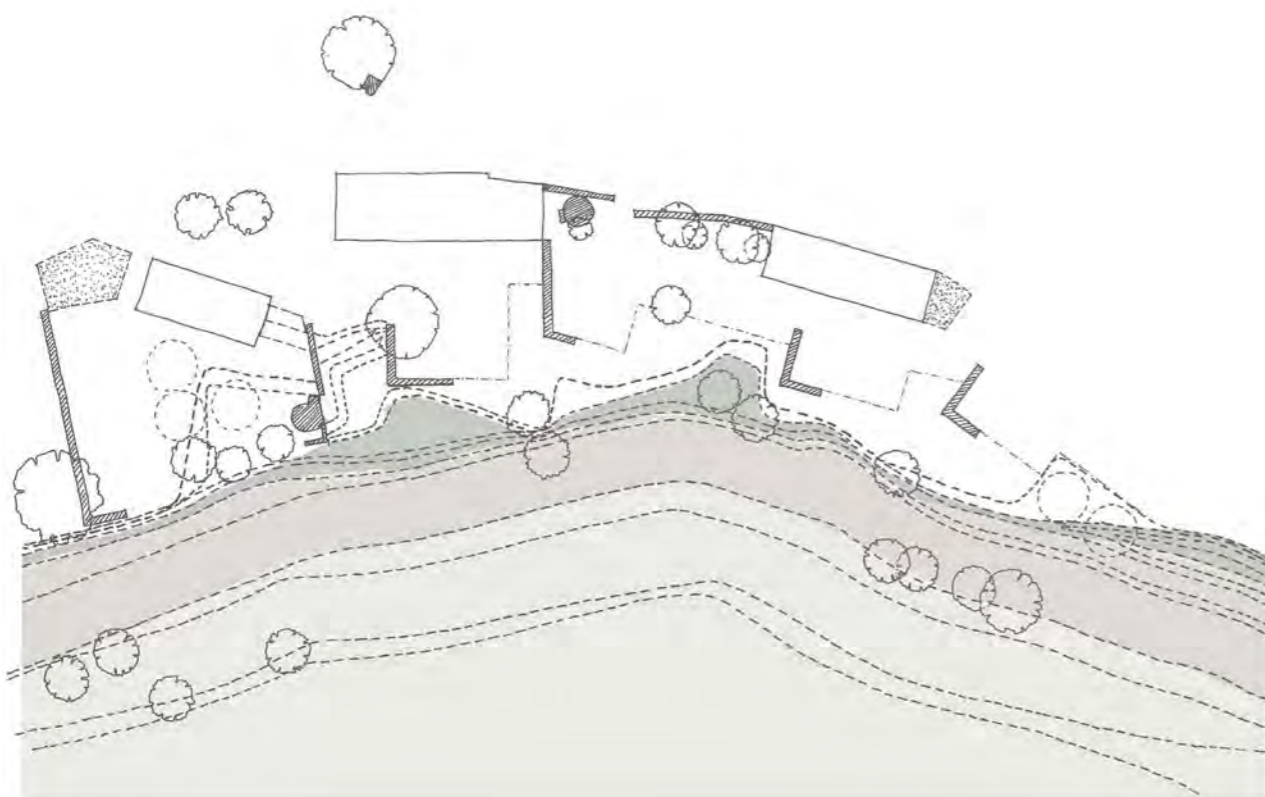
Η πρόταση μας εισηγείται την δυνατότητα συνεχούς εξέλιξης (μεταμόρφωσης) της ξύλινης κατασκευής μέσα από τις επεμβάσεις των καλλιτεχνών, προσδιορίζονται τη βασική πορεία επίσκεψης/ περιδιάβασης στο χώρο ως ένα μόνιμο εκθεσιακό χώρο τέχνης.

Βιοκλιματικός ενεργειακός σχεδιασμός

Η πρόταση στοχεύει στη κατασκευή ενός **συμπλέγματος οικολογικών κτιρίων**, όπου οι επάλληλες **διάτρητες επιφάνειες** σε συνδυασμό με τα **πυκνά οριζόντια και κατακόρυφα σκιάδια** ελαχιστοποιούν την κατανάλωση ενέργειας για σκοπούς κλιματισμού τους θερινούς μήνες στην Κύπρο. Το έργο σχεδιάστηκε δίνοντας ιδιαίτερη σημασία στην ορθή χωροθέτηση των χώρων, την μέγιστη αξιοποίηση του φυσικού φωτισμού, τον διαμπερή αερισμό, την κάθετη και οριζόντια σκίαση και την **εκτενή φύτευση φυλλοβόλων δέντρων και φυτών**. Το περιβάλλον με φυλλοβόλα δέντρα που δημιουργείται στο επίπεδο των εργαστηρίων κεραμικής του Κέντρου Εικαστικής Εκπαίδευσης ως επίσης η κατακόρυφη βλάστηση σε τμήματα της ξύλινης κατασκευής ενισχύουν βιοκλιματικά τους χώρους. Για την υλοποίηση των βασικών αρχών βιοκλιματικού σχεδιασμού υιοθετήσαμε τη χρήση αίθριων σε συνδυασμό με το σχεδιασμό ρηχών κτιρίων και κτιρίων με αμφίπλευρα ανοίγματα. Πρόσθετη φυσική θερμομόνωση επιτυγχάνεται σε χώρους όπου αυτό επιτρέπεται από την τοπογραφία βυθίζοντας τμήματα των χώρων αυτών και φυτεύοντας κήπους μπροστά από τα δώματα τους.

Σχέσεις με πράσινο και θέα.

Μέσω της πρότασης μας δημιουργείται η υποδομή για ένα καινούργιο όριο, που αφήνει το υφιστάμενο πράσινο να το διαπεράσει, διαμορφώνοντας μικρά αίθρια /κήπους, μικρά περιβόλια η/ και κατακόρυφη βλάστηση στο ξύλινο στέγαστρο. Η φυσική τοπογραφία ρέει μέσα στο πολιτιστικό χωριό συνθέτοντας ένα νέο συντακτικό χωρικών εμπειριών.

Περιοχή Β: Χωροθέτηση υφιστάμενων εκκοπών και βαθμίδων στην τοπογραφία - διαμόρφωση νέου όριου πρασίνου

Υλικά , χρώματα και υφές

Στόχος του σχεδιασμού είναι η **δημιουργία χώρων γήινων, ατμοσφαιρικών** που συνδιαλέγονται με τις υφές, τα υλικά και τα χρώματα των κεραμικών/γλυπτών, τους αρχαιολογικούς χώρους ανασκαφής και την μοναδική υλικότητα του καλλιτεχνικού τοπίου.

Η κατασκευαστική λογική έχει μελετηθεί έτσι ώστε, όπου και αν βρίσκεται κανείς να διακρίνει τα διαφορετικά τοπία και να αισθάνεται **την εξελικτική χρήση υλικών και επιφανειών** από το πράσινο του ποταμού μέχρι τις ξύλινες κατασκευές, τις οξειδωμένες λαμαρίνες και την υφή των πέτρινων τοίχων και των κλωβών από γαλβανισμένο πλέγμα όπου τοποθετείται σε διαφορετικές πυκνότητες θραυστή πέτρα της περιοχής (gabions).

Τεχνητός Φωτισμός- Μηχανολογικές εγκαταστάσεις

Η πρόθεση χρήσης διαφορετικού φωτισμού στις παραδοσιακές και νέες κατασκευές, στους ιδιωτικούς και δημόσιους χώρους αναδεικνύει την **εναλλακτικότητα των χώρων, πορειών και στιγμών που διαρρέοντα**, δημιουργούν τις **περιοχές μιας “αυθαίρετα” δομημένης διάταξης και ρευστής οργάνωσης χώρων**. Η χρήση διαφορετικών υλικών και η διαφορετικότητα στην κατασκευή των κτιρίων δημιουργούν μια συνεχή εναλλαγή διαφανειών, φωτίζοντας διακριτικά το πολιτιστικό χωριό στις χρονικές στιγμές που υπάρχει μικρής ή μεγάλης κλίμακας χρήση.

Το σύστημα το οποίο προτείνεται για τον κλιματισμό είναι το κεντρικό σύστημα κλιματισμού ελεγχόμενου όγκου αερίων (VRV Variable Refrigerant Volume) και έχει ως στόχο την ευελιξία, οικονομία, ελάχιστη συντήρηση και αυτονομία, με μεγάλη επιλογή από διαφορετικούς τύπους και μεγέθη εσωτερικών μονάδων και εύκολη χρήση. Ένα από τα πλεονεκτήματα του συστήματος είναι η μεγάλη απόσταση που μπορεί να επιτευχθεί μεταξύ των εσωτερικών και εξωτερικών μονάδων. Προτείνεται η χρήση Φωτοβολταϊκού συστήματος για μείωση της κατανάλωσης της ηλεκτρικής ενέργειας με τη προϋπόθεση ότι υπάρχει η οικονομική δυνατότητα μέσω του προϋπολογισμού.

Στατική Προσέγγιση

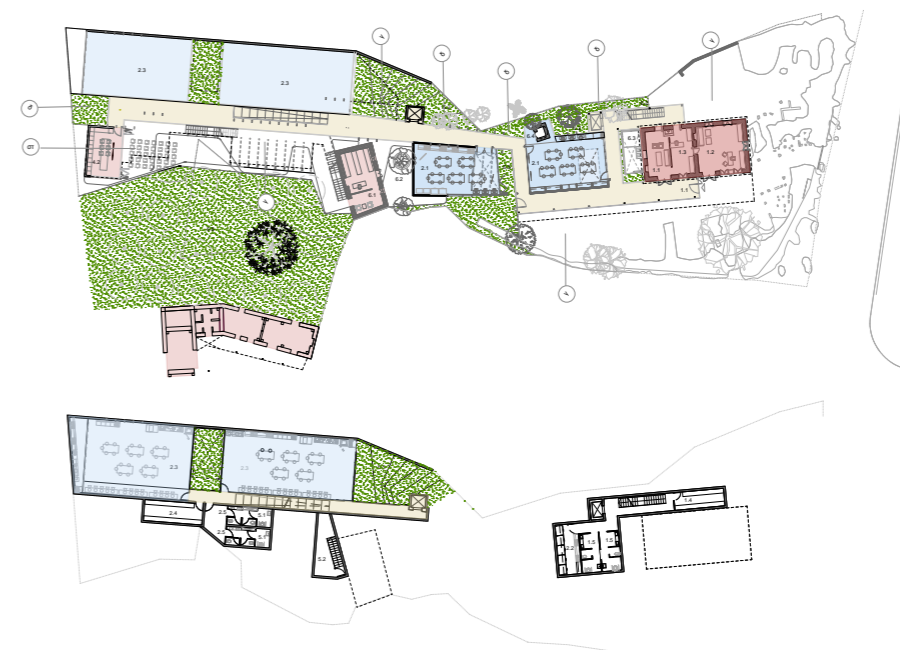
Κατά την μόρφωση της αρχιτεκτονικής πρότασης δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στην κατασκευή του κατάλληλου στατικού φορέα που να είναι σε θέση να προσφέρει στο έργο καλή αντισεισμική συμπεριφορά και να είναι αναστρέψιμη. Τα κύρια υλικά του φέροντος οργανισμού είναι χαλύβδινες και σύνθετες ξύλινες διατομές, ενώ σε κάποιες άλλες περιπτώσεις χρησιμοποιούνται πέτρινοι τοίχοι και κλωβοί από γαλβανισμένο πλέγμα μέσα στους οποίους τοποθετείται σε διαφορετικές πυκνότητες θραυστή πέτρα της περιοχής (gabions) ως φέροντα στοιχεία, κυρίως όπου απαιτείται αντιστήριξη του εδάφους.

Στην περίπτωση των χαλύβδινων (μεταλλικές διατομές) και των ξύλινων κατασκευών θα χρησιμοποιηθούν οριζόντιοι και κατακόρυφοι ελκυστήρες και θλιπτήρες ούτως ώστε να διασφαλιστεί η φέρουσα ικανότητα της κατασκευής στις σεισμικές δράσεις και στις δράσεις του ανέμου. Η οροφή των μεταλλικών κατασκευών θα είναι σύμμεικτη, συνδυασμός οπλισμένου σκυροδέματος και χαλύβδινο φύλλο με διατμητικούς κοχλίες.

Η θεμελίωση θα είναι δύσκαμπτου τύπου για αποφυγή διαφορικών καθιζήσεων. Για την στήριξη των πρηνών των εκσκαφών, όπου αυτό απαιτηθεί, θα γίνει χρήση πασσαλότοιχου ελαφριάς μορφής τύπου Berlin wall.

ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΤΗΤΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΩΡΩΝ - ΣΕΝΑΡΙΑ ΧΡΗΣΗΣ ΧΩΡΟΥ

Περιοχή Α Στάθμη +105.6 Πρόγραμμα - σχέση λειτουργικών χώρων- διαδρομή μεταξύ χώρων διοίκησης/υποδοχής, εργαστήρια ζωγραφικής/ κεραμικής και κέντρου εικαστικής εκπαίδευσης

ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΤΗΤΑ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΧΩΡΩΝ

- α- Χώρος πολλαπλών δραστηριοτήτων - εκθέσεων
- β- Χώρος εστίασης - συγκεντρώσεις κοινού
- γ- χώροι άτυπης καθημερινής συγκέντρωσης καλλιτεχνών
- δ - Κήποι μικρών εκθεμάτων
- ε - Χώρος ήπιας αναψυχής και υπαίθριας ξεκούρασης
- στ- Οθόνη - δυνατότητα χρήσης για υπαίθριες προβολές

Περιοχή Β: Στάθμη +96.10 - +99.65 - Διείσδυση μεταξύ κοινόχρηστου χώρου προς τοπίο

Περιοχή Β: Στάθμη +96.10 - +99.65 - Εργαστήρια καλλιτεχνών και εκθεσιακές δραστηριότητες

Περιοχή Β: Στάθμη +96.10 - +99.65 - Υπαίθριες λειτουργίες κίνηση και συναλλαγή με τοπίο

Περιοχή Β: Στάθμη +96.10 - +99.65 - Δυνατότητα κλειστών ενοτήτων
